Published on *Melano.hu* (https://www.melano.hu)

Egy kísérletező énekesnő – interjú Muzsnyai Mártival

Létrehozás: 04/01/2015 - 18:00
Szerző: Melano
[1]
A "kísérletezés" szó illik leginkább Muzsnyai Mártira, a Half Note City bájos énekesnőjére.

Pályáját gospel kórusban kezdte, majd énekelt a Woodstock zenei világát megidéző Zapruderben, a zenei utazás következő állomása pedig a Grabanc nevű space rock banda és a Mona Lisa Overdrive volt, s mindezt végigkísérte a jazz-blues világa. Most, a Half Note City tagjaként úgy érzi beért, tudja, mit akar. Ugyan szeretné meghódítani a közönséget, de ezt nem tehetségkutató versenyen kívánja elérni.

Átolvasva a zenekar honlapján található életrajzodat, az első ami felmerül bennem, hogy mesélj egy kicsit a korai évekről, mert gondolom ez az, amit a rajongók sem ismernek.
Azt akkor biztos olvastad, hogy mindig is közöm volt a zenéhez. Sokáig csak iskolai kórusokban énekeltem, de itt meg is állt az egész, nem képeztem magam ebben az irányban. Amikor konkrétan elkezdtem foglalkozni a zenével, már 22 éves voltam, ami elég későinek mondható. Urbán Orsolya jazzénekesnél indult az egész, ami azért nagy szerencse, mert ő természetes éneklésre, énekhang kihozatalára szoktatott engem és az egész csoportot. Nála egy évet töltöttem el. A következő esztendőben másik tanárnál folytattam az éneklést, akinél nagyon sokat fejlődtem, a közös hullámhossznak köszönhetően, amivel eljutottam egy bizonyos szintig, aztán megállt a fejlődés. Ekkor történt, hogy egy volt operaénekes figyelt fel rám és elkezdett velem foglalkozni, ami kifejezetten érdekesnek bizonyult, mert teljesen kinyitotta a hangomat. Akkor sok rockkos, bluesos dologban voltam benne, ami a mélyebb hangregisztereket veszi igénybe.

A zenekarokról mit tudsz mesélni, melyik, mennyit adtott Neked? Volt egy gospel kórus, ami ma már Jazz and More néven működik, a Zapruder nevű zenekar, amely Woodstock zenei világát idézte meg, illetve a Grabanc.
Még több zenekarba is belecsöppentem, de ezek mondhatóak mérföldköveknek. A gospel kórus jó volt és nagyon kellett, ugyanis ahogy elkezdtem énekelni rájöttem, amíg nem tudom valahol kipróbálni magam, addig egyszerűen nem tudom érzékelni a fejlődést, amin keresztül megyek, nem látom hol tartok. Ezzel némileg párhuzamosan bekerültem a Zapruderbe, ami kifejezetten hasznos volt, mert vokalistaként megtanultam a színpadi viselkedést, a dinamikus mikrofonhasználatot, megtanultam „egyedül állni” a színpadon. A Grabanc kicsit később jött, érdekes volt zenekar menedzsment szempontjából és nagyon jó kísérletezés volt zeneileg, mert space rockot játszottak és arra hoztam egy olyan típusú éneket, amely teljesen elütött ettől. Egyébként a legtöbbet a Half Note

Cityből tanulom, énekügyileg is. Nagyon jó, hogy itt is lehet kísérletezni; minden ötletemet belevihetem, nagyrészt rám épül – mi alapítottuk az Imóval (Makkay Imre, gitár, zenei alapok), tényleg a mi ötleteink valósulnak meg benne. Itt megdöbbentő látni azt, hogy mennyi energia kell ahhoz, hogy valami igazából működjön és ezen keresztül értettem meg, az előző projekteknél pedig menyire nem foglalkoztunk azzal, hogy egy zenekart menedzselni is kell, nem csak jól játszani.

Nagyon nehéz egy olyan zenekarnak, amely éppen elindul, már vannak dalai, már az ismert videómegosztón is láthatóak a klipek, de még nehéz bejutni az országos zenerádiókhoz, zenetévékhez. Ilyenkor jön a fellépések kérdése, mert ott lehet a legkönnyebben előre lépni. Hogy sikerültek az eddigi fellépések?
Ez is összefüggött azzal, hogy lassan majd egy éve, tavasszal megtaláltuk a basszusgitárosunkat és a dobosunkat, mert onnantól kezdve, hogy ők bekerültek a csapatba, életre keltek a koncertek is. Ahogy elkezdtük a fellépéseket, egy-két kevésbé jól sikerült koncert kivételével - amiből szintén nagyon sokat tanultunk- élményt jelent számomra velük a színpadon állni. Kérdésedre rátérve, hogy koncerten keresztül lehet-e közönséget szerezni és ismertséget. Lehet, hogy régen így volt, most már nem teljesen igaz, biztos, hogy koncertezni kell, nagyon sokat, de kifejezetten úgy látjuk, hogy a marketing, a sajtóban való megjelenés hozza meg az ismertséget, az áttörést. Koncerteken talán akkor, hogy ha valakinek annyira jó a kapcsolatrendszere, hogy egy jól futó zenekar elé tud folyamatos jelleggel bekerülni elő zenekarként, akkor arra lehet alapozni. Szerintem csak erre egy komoly közönségbázist nem lehet építeni. Ezért is foglalkozunk a sajtóval nagyon sokat, hogy a háttéranyagaink rendben legyenek, ezért csináljuk a klipeket is.

Video of Half Note City - Húzott feat. DJ Brékó és Földesi Attila (Maszkura és a Tücsökraj)

Eddig két albumotok jelent meg a Roadie és a Japán. Ha jól tudom, készül a harmadik album, mely 2015 októberében-novemberében jön ki.
Igen ősszel készülünk megjelentetni. Azért olyan soká, mert az első két albumnál az volt a szempont, hogy legyen hanganyag a zenekarról, mert nagyon fontos, hogy a közönség meg tudja hallgatni. Most viszont úgy döntöttünk, hogy nem hozunk ki 2014-ben egy újabb albumot, hanem megcsináljuk az első olyan albumunkat, ahol a „beért” anyag kerül rögzítésre, azaz elkészülnek a dalok, utána ezeket koncerten bejátsszuk, hagyjuk „ülepedni” őket. A számok egy része készen van, de mondhatom azt, hogy körülbelül a fele még hiányzik.

Az elkészült dalokról mit lehet tudni? Stílusukban milyenek lesznek?
Tovább visszük azt a vonalat, amit képviselünk és amit nem nagyon lehet bekategorizálni. Most tempósabb számokat szeretnénk, mert az eddigiek – mi csak úgy mondjuk – nagyon bólogatósak. De most energikusabb hangulatban vagyunk, ezért dinamikusabb dalokra vágyunk, tehát az irányvonal ez lesz és az eddig elkészülteket erősítik majd.

Ezen a korongon lesz két népdal is!
Szerintem úgy lehet közelebb hozni a magyar népdalokat a nagyközönséghez, hogy valami teljesen mai formába öntjük, de úgy hogy még se legyen megerőszakolva. Innen jött az ötlet, hogy néhány dalt csináljunk meg a Half Note-tal. Játszottunk egy számot régen, de aztán azt levettük a műsorról, amikor megérkeztek az új zenészeink. Valószínűleg azzal fogjuk kezdeni. Ez az „Elindultam" volt, mely bár jól szólt, most valószínűleg újabb formát fog ölteni, hogy ugyanazt a hatást érjük el, mint akkor, a régi zenészekkel. Illetve a másik az „Ahol én.." ugyancsak kedvencemnek számít. Egyelőre ez a kettő van, de az is elképzelhető, hogy ebből csinálunk egy albumnyi, enyhe túlzással egy koncertnyi anyagot, attól függ, hogy ez a két dal mennyire megy át a közönségnek, mennyire sikerül átadni hangulatilag.

A közelmúltban a Dal műsorsorozata volt látható és hallható. Egy ilyen dalverseny publicitást és ismertséget jelent egy zenekarnak. Miért nem neveztetek be egy dallal?
Nem gondolkozunk egyelőre rajta. Pont azért hangsúlyozom, hogy a saját fejünk után megyünk, mert a stílus, ami kialakult a Half Note körül, eléggé egyedi. Nem tudja senki és mi sem tudjuk azt mondani, hogy ez most ilyen zene vagy olyan zene, mert elég sok minden keveredik benne.

Video of Half Note City - Cetropelli feat. DJ Brékó (official video)

Csak azért kérdeztem, mert több előadó is így lett ismert, így szerzett nevet: Honey Beast, ByeAlex, Bogi, Fábián Juli…
Ennek megvan az előnye, ez kétségtelen, de egyelőre nem érezzük, hogy ez a mi műfajunk lenne. Most dalokat írunk, koncertezünk és inkább rádiós vonalon próbálkozunk. Azt is megfigyeltem, hogy olyan énekeseket választanak be a tehetségkutatókra, akik formálhatóak, én pedig a kritikán mindig

elgondolkozom, de stílusokon nem szeretek vitatkozni.

Készítette: Török Csaba
Fotó: Macsu Photography (kivéve az utolsó)

Tags:
interjú [2]
Színes:
Interjú [3]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/egy_kiserletezo_enekesno_interju_muzsnyai_martival

Hivatkozások
[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/marti_2015.jpg
[2] https://www.melano.hu/tags/interju
[3] https://www.melano.hu/szines/interju